

NƏSİMİ YARADICILIĞINDAN NÜMUNƏLƏR

Ey Nəsimi, sən həqi bil, həqqə iqrar eylə kim,
Çünki insanü bəşərsən, həq deyən insan mənəm!

Mərhəba, insani-kamil, canımın cananəsi,
Aləmin cismi sədəfdir, sənmişən dürdanəsi?

Kim əzəl tanımadı kəndi vücudu şəhrini,
Ol gədəhimmət nə yoldan vara sultan istəyə?

Məndə sığar iki cahan, mən bu cahana sığmazam,
Gövhəri-laməkan mənəm, kövnü məkana sığmazam.
Ərşlə fərşü kafü nun məndə bulundu cümlə çün,
Kəs sözünüvü əbsəm ol, şərh-i-bəyana sığmazam.

Naqis vücuda çün kim, nöqsan gəlir həmişə,
Cəhd eylə, kamil ol kim, gəlməz kəmalə nöqsan.

Ey bülbülü-qüdsi, nə giriftari-qəfəssən,
Sındır qəfəsi, tazə gülüstan tələb eylə.

Dil bazarçısı yalandır, varmazam bazarına,
Gerçək olmaz əgri dil, inanmazam iqrarına.
Sadiq oldur, dilini könlü ilə bir eyləyə,
Əgri dildən nəsnə gəlməz, durmuşam inkarına.

Dünyəvü mülkü malinəmeylü məhəbbət eyləmə,
Çün gedisərsən, ey məlik, axirətin sarayinə.
Aşiqin əsrarını, həqqi bilən arif bilir,
Aşına halın nə bilsin nəfsini bilməz qərrib.

Yoxdur nəsibi eşqi-həqiqətdən, ey könül,
Şol kimsənin ki, mürşidinaqisüqul ola.

Çəkməyən eşqin bəlasın, görməyən hicrin qəmin,
Dərdi dərmanızıdır anın, çarə yox dərmanına...

Aşiqi-sadiq oldurur həq yoluna şəhid ola,

Həq deyəni alır anun durmuş anun bəhayinə.

Canını qurban edəndir yar üçün gerçək şəhid,
Səd həzaran rəhmət olsun ol şəhidin canına.

Əya, mömin, gər istərsən səadət,
Özünə peşə qıl daim se adət.
Əvvəl təbi-lətifü xülqi-niku,
İkinci həm kərəm, cudü səxavət.
Üçüncü, olma hərgiz bivüzu sən,
Yeri, həq buyruğun tut, qıl ibadət.

Hüsnü cəmaləbaxmağa ari səfa nəzər gərək,
Düşməsin arisiz nəzər ayinənin səfasinə.

Şol alı çox ala gözün könlüm evinyəğmaladı,
Yəğmaçı türkün adəti hər qandasa yəğma imiş.

Bu nə adətdir, ey türki-pərizad,
Qəmindən olmadım bir ləhzə azad.

Sənin gülgün yanağın həsrətindən,
Axar çeşmim yaşı həm çün Ərəsvar.

Bir eyü ad edin fani cahanda,
Ululardan cahanda qaldı bir ad.